

SAMOBORSKI LIST

Glasiilo za lokalne interese.

God. XI.

U Samoboru, 1. studena 1916.

Br. 21.

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA na pol godine za Jomače K 2-50, vanjske K 3, a inozemstvo K 5.

Uprava i uredništvo nalazi se
TRG LEOPOLDA SALVATORA br. 3
(tiskara S. Šek.)

OGLASI: prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se više puta uvrćuju, daje se znatan popust. Rokopisi se ne vraćaju.

Iz trgovišnog zastupstva.

(Izvjestaj sjednice održane dne 18. listopada 1916.)

Sjednica od 18. listopada o. g. Predsjednik: načelnik Jug, zapisnik vodi blagajnik Bosanović. Od zastupstva prisutni su: Reizer, dr. Horvat, Zjatić, Cesar, Ivanušević, Šimec, Bedeničić, Bastijančić, Kokman, Novak, Brezek i Medved.

Na dnevnom redu bilo je: I. zajam od g. Gečeka za aprovizaciju, II. obradba općinskih oranica i III. eventualija.

I. Zajam od g. Gečeka. Već u posljednoj sjednici primljena je sa zahvalom ponuda g. Ivana Gečeka, kojom on uzajmljuje općini 20.000 Kruna uz 4% za aprovizaciju žiteljstva. Budući, da u zadnjoj sjednici nije bilo 2/3 zastupnika, to je županijski upravni odbor vratio stvar. Danas kad je dovoljno zastupnika, stvar se prima i odobrava. (Početnik: „Žvjo Geček“)

II. Obradba općinskih oranica. Načelnik Jug iznaša prijedlog, da bi općina svoje oranice (oko 8 rali) i nešto slabijih travnika u Šikavi uzorati dala u svojoj režiji i posijala to pšenicom čim bi se znatno pomoglo aprovizaciji pučanstva u ljetu.

Zastupnik Cesar ističe poteškoće toga. To je zločesto, prepuno žilja od drveća, premalo je tegleće stoke, trebalo bi prije rigolati. Medved se pridružuje navodima Cesarovim i predlaže, da se oranice razdjele u male parcele po 1/4 rali i dade na licitaciji siromašnom pučanstvu u arenju. Prednost imaju naši općinari. Zastupstvo prihvaća predlog Medvedov.

III. Potom su opisani bolno opskrbni troškovi za naše općinare radi neutjerivosti.

IV. Kod eventualija ustaje zastupnik Zjatić i stavlja interpelaciju radi krađe u muzeju starog grada. Muzej je uređen trudom mladih ljudi, ima u njem vrijednih stvari. Općina je vlasnik grada i muzeja. Ključeve i upravu predala je općina „Društva za poljepšanje Samobora“. U zadnje vrijeme dogodile su se dvije provalje u muzej i ukradjeni su neki predmeti. „Društvo za poljepšanje“ stvar je na općini prijavilo, pa ipak općina nije uredovala. Blagajnik društva g. Švarić dao je predmete k seni spremiti. Zastupnik moli g. načelnika, da stvar ispita, predmeti iz muzeja da se popišu i da se sve dostojno spremi u stari grad ili na općinu.

Načelnik obećaje stvar izviditi i poraditi u smislu interpelacije. Interpelant i zastupstvo se zadovoljava odgovorom.

II. Zastupnik Kokman podnaša molbu želja sa mnogo potpisa, da se kruh ne peče na aprovizaciji, već da se dijeli samo brašno. Zastupstvo odbija stvar i zaključuje, da se radi i dalje u smislu zaključka aprovizacionog odbora.

III. Zastupnik Zjatić stavlja prijedlog da se pobje u Zagreb u deputaciji k visokoj vladi, da nam se škola isprazni. Razredi su nam kojekuda razbacani, nema zgodnih prostorija neka se vlada umoli, da nam se škola vrati. Zastupstvo prihvaća i bira u deputaciju gg: Zjatića kao predsjednika školskog odbora, načelnika Juga i jednoga od gos. učitelja.

IV. Isti zastupnik stavlja još jedan prijedlog. Svi vijećno na vodovod, kritiziramo

vodovod, javne izljeve, kaljužine po ulicama, ali to nije dosta. Tako se neće odstraniti manjci i nedostaci. Svojedobno je predložio, da se stvar iznese u našem saboru po našem zastupniku. To se primilo, ali ipak nije se pošlo u Zagreb i iznesio naše poteškoće. Podjimo do vlade i bana pa iznesimo ondje naše prigovore. Možda će od onda stvar maknuti naprijed. Prihvaća se predlog g. Zjatića i zaključuje se, da deputacija od gosp. dr. Horvata, Zjatića i načelnika pobje u Zagreb u toj stvari.

V. Izbor novih zastupnika. Zastupnik Ivan Levičar podnao je ostavku a isto već prije i Ivan Budić. Zastupstvo zaključuje, da se na njegovo mjesto biraju Franjo Oslaković i Antun Filippec. Tim je bio dnevni red iscrpjen i sjednica je zaključena.

(Sjednica zastupstva od 24. listopada.)

Predsjednik u odsutnosti načelnika bilježnik Čop, zapisnik vodi blagajnik Bosanović; od kr. kotarske oblasti prisutan je upravitelj g. Ante Mitrović. Od zastupstva prisutni su: dr. Horvat, Zjatić, Cesar, Bedeničić, Šimec, Ivanušević, Kokman, Bastijančić, Novak i novo izabrani zastupnik Antun Filippec. Bilježnik Čop otvara sjednicu. Upravitelj k. kot. oblasti g. Mitrović zapisiše novog člana zastupstva Antuna Filipca. Zastupstvo pozdravlja svog novog druga.

I. Na dnevni red dolazi rasprava o aprovizaciji pučanstva. Zastupnik Zjatić predlaže, da se pučanstvu i dalje dijeli na karte kruh ili brašno, kako tko hoće. Aprovizacioni odbor hotio je pučanstvo potaći na štednju i zato je odlučio, da se šteti sa

danas znana knjižnica s djelima iz 1. polovice 19., iz 18., pa i 17. vijeka. Ali ni jedan se tadanji porodični član ne može smatrat traženim piscem iz ličnih i t. d. razloga, tako je na pr. i uvjerljiva sumnja, da je Eduard pl. Sulyok onaj „Slavoljub“ „Papr.“ oprotgnuta već time, što je on bio odviše unionista, a da bi se bio potpisao — slavoljubivim imenom. A kod drugih ondašnjih Samoboraca nedostaje još u većoj mjeri, po gdje koje svojstvo nužno, piscu „Srč.“ tako je na pr. bio koji vrlo načitan ili duhovit, pa nije bio mađžaron, a opet drugi gdje koji bijaše mađžaron, ali bez onih prvih osobina. Zato nam se valja vratiti k Praunspergerima, u kojih se sastaje i klasična obrazovanost i znanje mnogih jezika i literarni rad i slobodoumni nazori i privrženost narodu i skepsa prema ličima (osim u nekih članova) i potrebna agilnost i kajkavski vic. Svi ti momenti nas uvjeravaju, pa da i nema drugog dokaza, da nym u toj porodici valja tražiti pisca „Srčikama.“ Pače — obazruć se na povijest ovog roda, ne samo da se

Na grobju.

I. XI 1916.

Na sakemu skorom grobu trepti
Svećca har je ina mala
I turobno sveti kak da bi
Su našu žalost znala.

I nije je denes i majni je sjaj
Baš kak vu tugi pravi,
Al naj do dušicah on segne, i naj
Ih mlo od nas pozdravi.

A one buju znale, zakaj je
Tak tužen pozdrav z ozdoja.
Pajdašice im buju povedale,
Kaj s kravega doše su poia.

O—

„Srčike“ i „Paprike“.

Iz samoborskih preporodnih dana.

Piše: S. O.

(Nastavak.)

Sam je eno pisac natuknuo, da bijaše Samoborac. Pronaći nam je samo: koji?

Samobor i onog decenija (1840.—50) poznamo još dobro. Znamo ga iz tradicije još uvijek vrlo žive; imamo dragocjene podatke u bogatom Langovom samoborskom djelu. Promotivši dakle tadanji samoborski svijet i uzevši na um značajna svojstva Praunspergerovih, istaknuta pod II., i obilježja „Srč“, isticana pod III., mogu mirno ustvrditi, da su one nastale u porodici pl. Praunsperger Hadersdovsko. To ne znači, da tada nije bilo drugih Samoboraca sposobnih pisati takove strofe ili da ostali nijesu razmišljali o sličnim pitanjima. Tako je eno i obitelji pl. Sulyok od Karastosa bila spremna i raspoložena improvizirati stihove. I Sulyoki su bili unioniste, i oni bi bili svrnuli na šalu, i oni bi bili spominjali Grad. U njih je još

brašnom, i daje neko vrijeme samo kruh, ali pučanstvo nije s tim zadovoljno. Neka mu se udovolji i daje opet i brašno. O tom predlogu poveća se dulja rasprava i konačno je prijedlog prihvaćen i zaključeno je, da se brašno dijeli na magistratu a ima se otpočeti što prije.

II. Dijeljenje karata za kruh ili brašno. Za listopad podijeljene su već karte, ali kako su što dobili i neki, kojima to nije neophodno nužno, jer imaju dosta oranog posjeda, to se zaključuje, da onaj koji ima više od 4 rali oranice ne može više dobiti krušne karte.

Prije zaključka sjednice ustaje dr. Gjuro Horvat, zatim Zjajić, Cesar i Ivanušević i polažu svoje zastupničke mandate, jer im se rad u krivom svjetlu prikazuje, pa neće da budu prikazani kao neprijatelji pučanstva, kako to neki po Samoboru čine.

Zastupstvo ne prima ostavke gg. zastupnika te ih moli, da i dalje ostanu u zastupstvu. Ispazuje im se potpuno povjerenje za njihov iskreni i nesebični rad oko intere a Samobora i njegovog pučanstva.

Sjednica je time zaključena.

† Mnsgror dr. Valentin Čebušnik.

Dra Valentina Čebušnika nema više. . .

U naponu tjelesne i umne snage pada žrtvom teškoga svoga zvanja zaražen crnim kozicama.

Rodio se u Samoboru 14. veljače 1874. Rano već u djetinjstvu izgubio je oca. Prvi put ga sretah u trećem razredu naše pučke škole Blaga mu čud, bistar i pronican pogled ojavahu talentat Sara njegova baka nije se mogla nahvatiti, kako je njihov Tinček pametan i dobar i kako umije pametno besjediti. Kateheta pater Marčinko strpao ga postije svršetke pučke škole nekomeu Zagreb i mali Valentin počeo je polaziti u gimnazij. U toj dobi zapao je u rdjavo društvo jednoga zavoda, ali dobra i blaga mu duša osta čista od rdje tih zlih drugova. On spozna veliku opasnost, koja mu prijete od toga društva, pobjegne iz njega i tim se spasi. Ovo je slino utjecalo na daljno mu školovanje, koje mu je olakšao plemeniti dobrotvor kanonik Rumoler, te je od godine do godine sve dalje napredovao. God 1897. bio je zaredjen i poslan za kapelana u Varaždin. God 1898. postade učiteljem vjere kod ss. milosrdnica, g. 1901. imenovan je nadstojnikom nauka i

ne čudimo, što su u njih nastale „Srč.“ već bisino se naprotiv morali čuditi, kad on, koji su čitali moderna strana djela, bavili se politikom i naginjali k pjesmi, kad oni u onim našim „ksenjijskim godinama“ i u paskvilskom Samoboru ne bi bili izrazili sve te ideje i to baš u takovim strofama. I tako se još možemo uživjeti u onaj prošli milien, da bismo si mogli u tančine zamisliti kakove su bile te strofe, da su se izgubile, i ne bi bilo nemoguće uspostaviti ih, kako je ono M. Cauley rekonstruirao stare rimske balade dokazavši im najprije opstojnost i ne čuvši im nikada ni jednoga stiha. Stalno je dakle, da je „Srč.“ spjevao Praunspurger. Samo se i opet pita: koji?

Do odgovora se je moglo doći na mnogo načina. Mogao je pisca odati jedan mislen listić, sitna bilješka. Mogao nam ga je označiti pseudonim. Ali ni ta, nije. Jedino bi moglo biti važno, što se „Sterne“ nazivlje Ivanom: od taljanjih Praunspurgera to je drugim imenom Aleksij. Ni „Sjavoljub“ nije bolji putokaz; ta pisac nam ga nije htio dati.

(Nastavit će se.)

profesorom retorike u nadbiskupskom sjemeništu. Tu je službu vršio do g. 1907., kad izabran za prebendara prvostolne crkve i postavljen za subaidijara k crkvi sv. Marije. Tu je djelovao kratko vrijeme, ali učinio vrlo mnogo. God 1908. imenovan je duhovnikom u nadbisk. sjemeništu, gdje je opet razvio krasan i opsežan rad, te je odlikovan čašću začasnoga komornika sv. Oca Pape. God. 1912. riješen je službe sjemenišnoga duhovnika, te je već g. 1903. imenovan pristavom nadbiskupske blagajne; g. 1915. imenovan je bilježnikom nadb. duhovnoga stola. Mimo sve to bio je još i ispovjednikom č. sestara u više zavoda — —

Pokojni V. Čebušnik bijaše jedan od onih rijetko posijanih ljudi, koji se umiju svagdje snaći, kamogod ih postaviš. Među mnogima njegovim vrlinama osobito se isticalo veliko bistroumlje, pronicanost i praktičnost i u najtežim času, u najnepovoljnijem položaju svojim je promicavim pogledom spoznao pravo stanje, progledao njegove nedostatke i potrebe, te odmah umio naći pravi put i prava sredstva, da se stvar skrene dobrim i korisnim putem k svome cilju. Ta je praktičnost provejavala sve njegovo biće i odrazivala se u svemu njegovu opsežnu i svestranu djelovanju. To i bijaše ona sila, koja se nije zadovoljavala, da samo svećeničke svoje dužnosti vrši savjesno i uzorno, već ga je poticala i privlačila i na druga područja rada. A svagdje je tu bio V. Čebušnik spretni i okretan kao pravi stručnjak svagda i svagdje gotov, potpun čovjek ne susajajući ni pred najtežim zadacima.

Kao propovjednik, dušobrižnik i učitelj umio je zamjernom vještinom praktično utjecati na svoje slušaoce i gojence, crpajući plastične primjere iz života da ih spretno primijeni za bolji njihov život, govorio je iz duše u dušu i tim preobijao srca svijlu, koji su ga slušali. A takov je bio u svemu svome radu: ljubav je sijao, ljubav je žeo, tih, čedan, ozbiljan, a u radu savjestan i neumoran. Kud je zahvatio, svuda je prema potrebi reformirao, preobražavao, pa su plodovi njegova rada svakomu bili vidljivi i od sviju priznavani.

Mjesto odmora od teška i naporna rada, laćao se još i pera. Utisla mu ga u ruke žarka ljubav za zvanje i za narod. Kao praktičnjak i bistroumljak on se i na tom području svoga rada prihvaćao poslova, za koje je cijenio, da su svećeničkomu staležu, crkvi i narodu prijeko nužni. Gotovo u jedan mah darovao je svomu staležu nekoliko krasnih knjiga, od kojih će mu najtrajniji spomen sačuvati njegov prijevod Sv. Pisma st. zavjeta. I narodu svome dao je nekoliko korisnih i poučnih knjižica, uređivao je za nj „Istinu“, „Glasnik sv. Josipa“ i dr., a spoznao je i rane njegove i stavio mu na njih „Melem“. A gdje je još toliki imi rad, za koji znadu tek zavodi i društva, kojima je izravno koristio!

I posred najbujnijega toliko korisnog njegova djelovanja iznenada se zaklopila knjiga njegova života. Ali nije ostala prazna. Gotovo svaka je stranica ispunjena nadom odličnoga i plemenitoga svoga sina samoborskoga. Radio je kao crv bez odmora, radio je ne za sebe već sve za druge sami se zadovoljavajući s najmanjim. Ipak ostade u knjizi njegova života još dosta stranica napola ispisanih. To su one krasne osnove, koje je već zamislila plemenita njegova duša za korist svoga karoda i svoga staleža, ali ih sada smrt s njima pokopa. . . .

Samobore Samobore! Crna kob lebdj nad tobom i strašnom kosom hara među djecom tvojom. Ne bijaše joj dosta, da si ugrabi već toliko sinova, već eto i opet podmuklo posegnu za jednim od najboljih, najplemenitijih, najvrednijih. A ti nijesi znao što si imao u tome dobrome svom sinu i što si s njime izgubio. A on te je tako žarko, tako odano volio! Presretan je bio u tvojoj sredini, smrknuo se jedino svoga bratačkoga inata i kojeg nemara, ali je sjao od zadovoljstva, kad je vidio ili čuo za tvoj napredak i boljitak. I baš sada se spremao, da ti činom iskaže sinovsku svoju ljubav, ali crna kob ni toga ne dopusti.

Ote nam ga. A ti, Samobore, ne mogao si sprovesti ga do prerana mu groba da dobromu čedu svome pospeš hladni i težaj domaćim, svojim cvijećem. . . Ali na što njemu cvijeće, kad se on sam već za života obasuo cvijećem, koje mu nikad uvenuti neće: ostavio je krasna djela svoja. To je njemu najčasnija uspomena, a Samoboru dika na zaslužnoga mu sinka. No kad se desi prilika, Samobore, raširi naručje svoje, primi i privin na grudi svoje plemenito srce njegovo, koje je tebe vruće ljubilo od prvoga do posljednjeg daha svoga!

Slava i čast dru. Valentinu Čebušniku!

Domaće vijesti.

Crkveno pjevanje. Tijekom mjeseca listopada obdržavana je svaki dan u 6 s. u župnoj crkvi pobožnost sv. krunice, a nedjeljom u 5. Svake nedjelje bila je ta pobožnost uzveličana i kroikom pjesmom. Vrli naš domaći slavuj gđica Emica Anger otpjevala je uz pratnju orgulja (g. župnik Zjajić) par lijepih sola, tako n. pr. „Ave Maria“ od Fućika i od Kukle i svojim krasnim pjevom pobudila nas na pobožnost. Hvala joj i čast zato. Dne 22. listopada sudjelovao je i g. K. Vanjek sa pratnjom gusala u Kuklinom: „Ave Maria“. Želimo više put čuti ovako lijepe crkvene glazbe.

Na dan „Svijuh Svetih“ pjevati će „Jeka“ u 4 sata poslije podne na ovdašnjem groblju i to na groba pok. Vanjeka i kod križa.

Blagoslov groba † dr. V. Čebušnika. Pokojni dr. Čebušnik sahranjen je 21 listopada na Mirogoju. Tih kako to biva za ovakvih zaraznih bolesti, Dne 25. listopada obavijen je nad pokojnikovim grobom pogrebni obred i opjelo. Taj je čin izvršio biskup pr. g. dr. Josip Lang uz asistenciju. Uz nadbiskupa, kaptol zagrebački, kler, Jeronimsko društvo bio je zastupan i naš Samobor po domaćem župniku g. M. Zjajiću i nekim rođacima pokojnikovim. Počivao u miru!

30-godišnjica službovanja Ovih dana bit će trideset godina, otkako na našoj pučkoj školi djeluje kao učitelj i orguljaš revni naš nastavnik g. Stjepan Krajević. Od onda do danas rad je njegov bioneprekidan, tih i skroman unutar prostorija školskih, te prema tome gđjekomu možda i ne poznat. Ali svjema, koji dolaze sa školom u uži dodir, znano je, da je nastavno i uzgojno njegovo ojetovanje uvijek bilo savjesno, neumorno i vrlo uspješno. U teškome svome zvanju ni čakom nije sustao, već je mladenačkim poletom, nescrpjivom postojanošću i vrućom ljubavi vršio dužnosti nastavničke žrtvujući im sve svoje umne i fizične sile. Zvanju svomu odan je svom dušom, pak se može za njega reći, da živi samo za školu

i za glazbu. I kao vrstan orguljaš može da posluži primjerom savjesnošću i točnošću u vršenju službenih dužnosti, jer kroz svih trideset godina nije nijedanput izostao od orguljanja. Vrijednomu ovom našem nastavniku, domaćemu sinu, od vege srca čestitamo, a uvjereni smo, da se našoj čestici pridružuju i svi mnogi nekadanji njegovi učenici i građanstvo samoborsko.

Milodar za kip Marijin. Za kip Marijin darovao je gosp. Edo pl. Šuljak 20 K. Župni ured izražuje toplu hvalu.

Dar u korist siromašnoj školskoj mladeži. Mjesto nakita na dan Svih Svetih na grobnicu plemenite obitelji Wiesner-Livadić, darovala je „u korist drage dječice“ pučke škole samoborske gđa. Vanda Tompa rođena Wiesner iznos od 30 K. Na tom se daru plemenitoj darovateljici u ime školske sirotinje zahvaljuje i preporuča mogućnicima za dalje darove.

Uprava škole.

Dar društvu crvenog križa. Na imendan 15. listopada kod gosp. N. N. sabrano je za crveni križ u Samoboru 60 K. Plemenitim darovateljem srdačno hvali uprava.

U mjesto rasvjete grobova na dan Sviju Svetih, darovala je preuzvišena gospodja pl. Korvin 10 K. za siromake u Samoboru.

Povjest Hrvatska. Matice Hrvatska izdala je pregled povjesti Hrvatskog naroda. Tko od članova želi isto nabaviti neka se javi kod povjerenika Mirka Kleščića. Knjiga stoji 4 K.

Povlačenje niklastog novca po 20 f. Kr. ravnateljstvo pošte izdalo je naredbu, kojom se svi poštanski uredi pozivaju, da ubrane niklasti novac od 20 fil. više ne izdavaju, nego da upotrebljavaju novi željezni novac. Sakupljeni niklasti novac imaju kratkim putem izmijeniti kod poreznog ureda.

Briga za opće interese. Pod tim naslovom donijele su zaprebačke „Novosti“ uvodni članak na 18. pr. mj. Članak je dobar i mi se nebi na njega obazirali, da u tom članku opet Samobor ne napadaju. Mi smo već jednom molili „Novosti“, da ako što pišu o Samoboru, da budu barma objektivni. Ne tražimo, da nas hvale, jer znamo, da nam gospoda oko „Novosti“ nisu prijatelji. U tom članku se govori o trgovini, gospodarstvu, o našem seljaku i t. d., a na koncu se svaljuju na Samobor, „da si prigospodari samo toliko što sam treba“. „Dapače ni toliko, jer lijep novac Bugari odnesu“. Zatim govore o izboru za županiju i vele: „da je sve to žalosno u ovo teško doba.“

Da je „Novostima“ samo malo do Samobora i da je dotični pisac htio biti lakren to bi bio morao napisati, da je Samobor ove godine kroz 4 puna mjeseca prehranjivao iz svojih vrtova i polja, preko stotinu ljetovanih gostiju medju kojima je bio dobrani broj zagrebcana, a Bugari bili su samo dva puta ove godine u Samoboru. Neke dotični pisac dodje u jutro na zagrebački kolodvor pak se može osvjedočiti i sam, da je taj jutarnji vlak pun samo seljakinja iz naše okoline, koje nose svoje proizvode u Zagreb. A baš to nošenje poskupljuje naše tržište. Neke dodje gospodin pisac i na nedjelju ovamo, pak će naći mnogo zagrebcana, koji dodju po jata, sir maslac i t. d. Bude li to sve vidio onda će o Samoboru malo objektivnije pisati. Što se pako tiče izbora za županijske skupštine, to mi svi dobro znamo, da odatle nikakove koristi, te i interes za to slab.

Poručujemo gospodi još jednom, da

nas puste na miru ili neka pišu objektivno i istinito i ueka ne izvračaju. K.

Hrvatski poštanski tarif. Uslijed općenite promjene poštanskih pristojba nužno je, da napose poslovni svijet bude o novim ustanovama točno obaviješten. Toj potrebi zadovoljit će u punoj mjeri periodična publikacija „Tarif za poštu i brzojav“, što je u Budapešti počela izlaziti pod uredništvom dra. Davorina Bednarića, brzoj. tajnika, dodijeljena kr. ug. ministarstvu trgovine. Tarif sadržaje točno i pregledno i pravilnom hrvatištinom sastavljene podatke, te ina oblik zgodna priručnika. Izlazi svakog četvrtgodista. Godišnja pretplata iznosi K 4, za poštansko osoblje K 3, pojedine sveske K 1.20. Pretplata se šalje na adresu; um. pl. vrh nadzornik Vi. Varady, Budapest I. Maros uteza 20. Trgovačka obrtnička komora zagrebačka preporučuje domaćim trgovcima i obrtnicima najtoplije, da se na tu vješto uređivanu publikaciju pretplate.

Izgubljena je igla pribodača putem od irga do kuće g. Paviovića. Umoljava se poštenu nalaznik, da ovu preda u upravu našeg lista uz nagradu.

Kako se prodaju žigice. Pišu nam iz građanstva. Ovih dana kupio je jedan gospodin u jednoj ovdašnjoj trgovini prostih i finih žigica, te je platio za proste 9 fil. po kutiji a za fine 10 fil. Čini se da su već i neke trgovine izgubile direktivu i da se drže cijene naših seljakinja te ne znadu na koj bi način više zgrtati. To je ipako već malo odviše!

Na šimunskom sajmu u Zagrebu, prodani su volovi po 4.50 K, telci K. 3.50, a svinje po K.5.20 po kilogramu žive vage. To dakle nije tako visoka cijena, da se mora špek po 10-12 K prodavati.

Dru. Valentinu Čebuškiku.

Mrtvačko nam zvono oglasilo muklo da je jedno srce, srce zlatno puklo.

Nestalo je Tebe, dike svoga zvanja, ostaše za Tobom tužna spominjanja.

I što smrt Te grozna tako brzo uze srca trpe teško, naviru nam suze...

Da i Tebi spomen dragi od nas bude pletemo Ti vijenac zavičajne grude,

Stavljamo ga, gdje se sirmogledi kočje sa pozdravom zadnjim Tebi, domoroče!

Bogumil Toni.

Nove pošt. odredbe.

Tiskanica. U tuzemnom prometu Ugarske i Hrvatske iznosi pristojba za tiskanice do 10 gr težine 2 fil. Takovima se smatraju samo one u obliku karte, jednostavne ili savite, bez omot sa naslovom, pisanim na samoj pošiljci, osim imena predavatelja smije sadržavati samo brisanja i ispravke, odnosno se na brojke, druge rukopisne ubilježbe ili promjene teksta nisu dozvoljene.

Svaka inaka tiskanica potpada pristojbi od 3 fil. po 50 gr. Tiskanice za Austriju Bosnu i Njemačku 3 fil. po 50 gr. — Najviša težina tiskanica u svim relacijama iznosi 2.000 gr, te se ne mogu više frankirati novinskim biljezima.

Obične tiskanice otpremaju se dnevno najviše samo jedanput, osobnim ili teretnim viškom, a dostavljaju na određitu također

samo jedanput dnevno i jedino na djelatne dane.

Tiskanice mogu se bez obzira na težinu u svim relacijama otpremati i žurno, te se rukuju na najbrži način kao listovi ako se povrh normalne frankature provide posebnom u tu svrhu izdanom markom od 2 fil., te nosi napis sürgös.

Poslovni papir kao nova vrst pošiljke u tuzemnom prometu smije sadržavati samo rukom pisana priopćenja (parničke spise, narise, stare listove, prepise nota i sl.) no bez značaja osobnog dopisivanja.

Pristojba iznosi koli u tuzemnom, toli u ostalom prometu 5 fil. po 50 gr., nu najmanje 25 fil., maksimalna težina 2.000 gr.

Oglednici robe pripadaju koli u tuzemstvu, toli u prometu sa Austrijom, Bosnom i Njemačkom pristojbi od 5 fil. po 50 gr. nu najmanje 10 fil., najviša težina 350 gr.

Skupne pošiljke tiskanice, poslovnih papira i uzoraka robe potpadaju pristojbi od 5 fil. po 50 gr, ako sadržavaju poslovni papir najmanja je pristojba 25 f., ako tiskanice i ogledke, u tuzemstvu 5, a u ostalom prometu 10 fil., najviša težina skupne pošiljke 2.000 gr, ali priloženi ogledak robe ne smije biti teži od 350 gr

Preporučna pristojba iznos u tuzemnom, ujesnom i ostalom prometu za listove i tiskanice 25, za tiskanice povrh toga još i 2 fil. za žurno rukovanje. Tiskanice u obliku svitka isključene su od preporučene predaje.

Ekspresna pristojba, od prije već povišena, je nepromijenjena, te iznosi za pisma i dopisnice 60 fil., a za poštanske zamoške K 1.

Ne frankirane ili nedostatno frankirane pošiljke potpadaju, i to za ne frankirani list i dopisnicu dvokratniku manjkajuće pristojbe, a nedovoljno frankirane dvokratniku manjkajućeg dijela pristojbe,

Za portoobvezatan list ili dopisnicu upravljenu portoobvezatnom naslovniku po bezuvjetno portoprostoj oblasti, ubire se kao porto samo jednokratna frankatura.

(Svršetak sljedeći.)

Pri zaključku lista.

„Sjednica porez raspisujućeg povjerenstva“ za odmjernu kvantitativne III. razreda te poreza na poduzeća i društva koja moraju javno objaviti račune u godini 1916. novo nadošlim porezovnicima održat će se dne 4 studena o. g. točno u 9 sati prije podne u zgradi kr. financijskog ravnateljstva Opatička ulica br. 20, I. kat, sobe broj 47.

Gornje poreze plaćajući porezovnici osobito oni koji su predloženi za novo oporezovanje upozoruju se, da na zakazanu sjednicu pristupe osobno ili se dadu zastupati, te da svoje zahtjeve porez. raspisujućem povjerenstvu stave.

Naučnika za stolarski posao traži Ivan Ivašćak Samobor.

Prodaje se kuća

u Šmidhenovoj ulici br. 24 prodajna cijena jest 40.000 K. upiti u upravi „Samob. Lista“

Prodaje se kuća

u gornjem kraju sa baštom i nuzgrednim prostorijama. Upitati u upravi.

ZAHVALA.

Najljepšu hvalu izražuje no ovim putem velečasnom g. župniku Milani Zjariću na trađu što ga je uložio prigodom smrti neprežaljenog nam sina i brata.

Obitelj Čebušnik.

Samoborska tiskara i papirnica

Slavko Sek.

Pre obračune sa nam općinstvu tuga Samobora svoju veliku zalihu

RAZGLEDNICA

od Samobora, te raznih drugih krap, brazda, čestitka, umjetničkih, ljubavnih raznih, ruža i t. d.

Raznog pisaćeg i risaćeg materijala. Listovnog papira u omotima i kutijama.

Raznih cigaretnih tuljčića uz najjeftinije cijene.

Veliki izbor trgovačkih knjiga, upisnih knjiga

Najjeftinija i najsolidnija izadba svih tiskarskih radnja za urede i privatnike

Rendez vous samoboraca u
Zagrebu.

Svratište

„K, Bodačkom rogu“

Elegantna restauracija. Izvršna kuhinja, dobro vino i pivo.

preporučuje svojim cijenjenim gostima

F Horvat svratištar.

ČATEŠKE TOPLICE

otvorene 1. svibnja.

Akrathoterma prve vrste, temperatura 40—42° R, izvrsno djeluje protiv uloga, reumatizma, bolima u mišićima i u udovima, neuralgiji, kožnim bolestima, ekzudatu i t. d. — Stanovi i kupališni bazeni novo sazidani, odgovaraju svjema higijenskim zahtjevima. Dobra i jeftina opskrba.

Kupališni liječnik dr. Mijo Juratović.

Dalje obavijesti daje uprava „Čateških toplica“, pošta Brežice.

Sredstvo proti zatvorenju,
tustilu i ulozima

STERNOV

moravsko gorko vrlo, blago i sigurno djelujuće sredstvo, te prema ispredjujućoj analizi najbolja gorka voda.

12
STERNOV pošta Sokolice kod Brna

Pomoćna kuća i tvornica rublja S. BERGERA nasljednici

Jelačićev trg br. 2. ZAGREB Jelačićev trg br. 2.

Fine vunene i svilene tkanine.

Veliko skladište fine svilne, fantazije tkanina po najnovijem ukusu, engleskih tkanina za kostime, flanela za bluze i kućne haljine te raznih podstava i barhenda.

Muško i žensko rublje kao i posteljina.

Veliko skladište pamučne i platnene robe, stolnog rublja, garnitura za kavu, vezene garniture za krevete i pokrivača od flanela, sagova, zavjesa i tkanina za pokućstvo.

Uzorke kao i pošiljke preko K 20.— šaljemo franko.

6 filira

6 filira

Najbolji cigaretni papir sadašnjosti je

„GOLUB“

Jedini hrvatski proizvod.

Zdraviju neškodljiv.

Dobije se svuda. — Stoji samo 6 filira.

Prva hrv. tvornica cigaretnog papira

U ZAGREBU.

6 filira

6 filira

STAKLANA FRANZ, Zagreb, Jelačić trg 7.

Trgovina na malo i na veliko. — Telefon br. 22-42.

Krasne moderne čaše. Elegantne kristal garniture, najnoviji proizvod.

Prikladni darovi za svaku zgodu kao:

čaše i boce sa hrvatskim narodnim grbom i trobojkom. Majolika čuture u narodnom slogu.

Flippes figure iz glasovitih tvornica. Električne i petrol. svjetiljke i lampaši.

Specijalno skladište za bakteriolo. i fizikalne potrebštine.

Staklenke za odpremu dejetaka u propisanim drvenim kutijama.

